

ŠTO JE PREOSTALO - Denis Peričić

i tako dođe vrijeme
za svođenje računa
da se čovjek zapita
što je preostalo

čitao sam Zbignewa Herberta
Eliota Yeatsa Gorana
plesao na glazbu Čajkovskog
i rečenice Dostojevskog

vidio sam uživo
Brueghelove slike
i onaj Boschov triptih
o onome što nas čeka

bio sam u Vrtu naslada
ali i *na mukah*
kako veli Kerempuh
osobno i često

slušao sam izbliza
Dylana i Stonese
maštao da nastupam
s Bowiejem i Springsteenom

susretao sam sjajne ljude
i svakakve gadove
živio sam nerazumno

no uglavnom ljudski

vikao sam s Eiffelova tornja
kao da je sav svijet moj
tresao sam se od zebnje
u limenci nad Manchesterom

nekoliko puta mi je ime
osvanulo u novinama
i glava na ekranu
u razmjerno pristojnu kontekstu

u mrežice i mreže
nisam se uhvatio
zamrziše me mnogi
jer ih nisam lajkao

jednom mi se
odjednom iz čista mira
raspala mrežnica
u oku

potom i ligamenti svi
u koljenu
sedmom
ali nastavio sam

kupao sam se u moru
blažen kao riba
a vazda sanjao
utapanja

slušao sam topove kako grme
u ulici tik do moje
i gledao Sunce na zapadu
kako umire

nisam bio heroj
ali neke sam stvari
patnje bližnjih recimo
podnio herojski

sjećao sam se djetinjstva
majke oca sreće
i neke djetinje nervoze
provincijske

valjda je to
tako kažu mudri ljudi
onaj sjetni spleen
davnih sumračja

i još se sjećam
divnih žena
najbolja je uz mene
i neka ostane

još se sjećam
strahova
i svega dobrog
i svih zala

o moj Bože
ne liši me sjećanja
ali izbavi me od bola
i boli